

UZASADNIENIE

Powód W. W. pozwem z dnia 29 października 2021 roku domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. kwoty 1 255,25 zł wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 987,65 zł od dnia 5 maja 2021 roku do dnia zapłaty, zaś od kwoty 267,60 zł od dnia 8 lipca 2021 roku do dnia zapłaty oraz kosztów i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pismem z dnia 4 stycznia 2022 r. powód cofnął pozew co do kwoty 987,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 maja 2021 r. do dnia zapłaty zrzekając się roszczeń we wskazanym zakresie. Uгода zawarta pomiędzy stronami dotyczyła naprawy pojazdu. (k. 98)

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 22 marca 2021 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki F. o nr rej. (...), stanowiący własność M. Z.. Szkoda w pojeździe została zakwalifikowana jako częściowa. Koszty naprawy pojazdu wyniosły 3 826,19 zł + 50% VAT. Poszkodowany przez okres 6 dni wynajmował pojazd zastępczy. Dobowa stawka czynszu najmu wyniosła 150 zł netto. Strona powodowa w wyniku umowy cesji nabyła przysługującą zbywcy wobec pozwanego wierzytelność wynikającą z przedmiotowej szkody komunikacyjnej. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwana uznała roszczenie powoda w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego do kwoty 735,90 zł netto + 50% VAT, uznając za zasadne 6 dni najmu i dokonując weryfikacji dobowej stawki najmu do kwoty 110 zł netto. Powód wystosował do pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty, co jednak nie wpłynęło na zaspokojenie jego roszczeń. (k. 2-10)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 listopada 2021 roku w sprawie V GNc 3123/21 upr Sąd Rejonowy w Kielcach V Wydział Gospodarczy uwzględnił powództwo w całości. (k. 44)

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że roszczenia powoda są bezpodstawne, gdyż przeprowadził postępowanie likwidacyjne w wyniku którego wypłacił odszkodowanie w kwocie 735,90 zł netto + 50% VAT z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany zarzucił, że przesłał na adres e-mail poszkodowanego informację w zakresie wynajmu pojazdu zastępczego z której ten jednak nie skorzystał, przez co zwiększył rozmiar powstałej szkody. (k. 51-62)

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2022 r. Sąd Rejonowy w Kielcach V Wydział Gospodarczy umorzył postępowanie co do kwoty 987,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. (k. 124)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 marca 2021 r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której w pojeździe marki F. o nr rej. (...), stanowiącym własność M. Z., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), powstała szkoda. Sprawca kolizji ubezpieczony był w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego.

Szkoda była częściowa, pojazd był jezdny. Szkoda została zgłoszona przez pracownika poszkodowanego – I. B.. Pozwany nie przedstawił poszkodowanemu propozycji najmu pojazdu zastępczego.

(okoliczności bezsporne, a ponadto odpis z KRS pozwanego k. 66-72, akta szkody na płycie CD k. 88, zeznania świadka I. B. k. 148)

Firma należąca do poszkodowanego posiada około 20 samochodów. Szkody są usuwane bezgotówkowo w warsztacie prowadzonym przez W. W., z którym poszkodowany stale współpracuje. Po odstawieniu uszkodzonego pojazdu do naprawy, poszkodowany dostaje pojazd zastępczy. Samochód jest narzędziem pracy pracowników poszkodowanego.

(dowód: zeznawania świadka M. Z. k. 134, zeznania świadka I. B. k. 148)

Pismem z dnia 4 maja 2021 r. pozwany wyliczył wartość szkody w pojeździe marki F. na kwotę 1 483,68 zł.

(dowód: pismo z 04.05.2021 r. k. 85-87)

Poszkodowany zlecił wykonanie naprawy uszkodzonego pojazdu warsztatowi naprawczemu należącemu do W. W.. Jej koszt wyniósł 4 220,82 zł. Poszkodowany nie dysponował innym pojazdem, który mógłby zastąpić uszkodzony samochód i na czas pozostawienia pojazdu w warsztacie naprawczym został mu wynajęty pojazd zastępczy. Najem trwał 6 dni, zaś dobową stawkę czynszu najmu wyniosła 150 zł netto + 50% VAT.

W dniu 10 czerwca 2021 r. WW – AUTO N. W. W. wystawił fakturę z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego na kwotę 1 107 zł, tj. 6 dni x 150 zł netto + 50% VAT.

(dowód: zlecenie naprawy k. 17-18, faktura k. 19-20, kalkulacja naprawy k. 21-26, faktura k. 27, harmonogram naprawy pojazdu k. 28, oświadczenie k. 29, umowa najmu k. 30-33, cenniki wynajmu k. 106-114)

Decyzją z dnia 7 lipca 2021 r. pozwany przyznał odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe marki F. oraz kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w łącznej kwocie 735,90 zł. Pozwany uznał za zasadne 6 dni najmu pojazdu zastępczego oraz dokonał weryfikacji dobowej stawki najmu do kwoty 110 zł.

(dowód: decyzja z 07.07.2021 r. k. 34-36 i k. 79-81)

W dniu 30 kwietnia 2021 r. powód W. W. zawarł z pozwanym umowę przelewu wierzytelności powstałej w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 22 marca 2021 roku, likwidowaną przez (...), a która wiązała się z utratą możliwości korzystania przez poszkodowanego z samochodu marki F. o nr rej. (...), stanowiącego jego własność.

(dowód: umowa cesji k. 15-16, odpis z (...) powoda k. 42)

W dniu 26 sierpnia 2021 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1 547,96 zł w terminie 7 dni od doręczenia wezwania.

Decyzją z dnia 8 września 2021 r. pozwany przyznał dopłatę do odszkodowania z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

Strony zawarły ugodę pozasądową w wyniku której pozwany przyznał i wypłacił na rzecz powoda kwotę 1 302,65 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu marki F..

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 37-38, decyzja z 08.09.2021 r. k. 39-41 i k. 82-84, ugoda k. 114-115, decyzja z 28.12.2021 r. k. 116-117, potwierdzenie przelewu k. 118)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów z dokumentów, zeznań poszkodowanego M. Z. oraz świadka I. B.. W ocenie Sądu dowody te, w zakresie w jakim stanowiły podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, tworzą spójny i niebudzący wątpliwości w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a przez to zasługujący na wiarę materiał dowodowy. Zeznania składane przez poszkodowanego oraz świadka były spontaniczne oraz spójne z pozostałym materiałem dowodowym, wobec czego Sąd dał im wiarę w całości. Stwierdzić należy, że żadna ze stron nie poddawała w wątpliwość wiarygodności i mocy dowodowej dokumentów. Sąd w zgromadzonym materiale dowodowym również nie dopatrzył się niczego, co uzasadniałoby powzięcie wątpliwości co do ich prawdziwości, czy wiarygodności.

Wskazać również należy, że zgodnie z treścią art. 229 i 230 k.p.c., okoliczności bezsporne w ogóle nie wymagały wykazywania ich prawdziwości za pomocą dowodów, albowiem zostały przez strony wprost przyznane, bądź też nie zostały zaprzeczone, co zostało przez Sąd ocenione zgodnie z regułami wskazanymi w powołanych przepisach.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny niniejszej sprawy jest bezsporny w zakresie samej zasady odpowiedzialności pozwanego, a także faktu najmu pojazdu zastępczego i przejścia wierzytelności z tego tytułu na powoda. Pozwany kwestionował jedynie zastosowaną przez powoda stawkę najmu podnosząc, że złożył poszkodowanemu propozycję najmu pojazdu zastępczego, z której ten nie skorzystał.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało w szczególności, że pozwany na mocy umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zobowiązany był do pokrycia szkody powstałej na skutek kolizji z dnia 22 marca 2021 roku w pojeździe marki F. o nr rej. (...), należącym do poszkodowanego M. Z.. Pozwany ubezpieczyciel uznał za zasadny czas najmu pojazdu zastępczego w wymiarze 6 dni, przy stawce 110 zł netto + 50% VAT za dobę i wypłacił za ten okres odszkodowanie w wysokości 735,90 zł, uwzględniając 50% VAT, a w pozostałej części odmówił wypłaty odszkodowania.

Spór natomiast dotyczył zasadności żądania kwoty 267,60 zł z tytułu kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego, która to różnica wynika z różnych stawek za najem pojazdu zastępczego.

Przepis art. 805 § 1 k.c. stanowi, że przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Art. 805 § 2 k.c. stanowi zaś, że świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Z art. 822 § 1 k.c. wynika, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli (t. j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 473), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Jak trafnie stwierdził Sąd Apelacyjny w Gdańsku (wyrok z dnia 29 maja 2015 roku, sygn. akt I ACa 15/15) odpowiedzialność ubezpieczyciela za następstwa wypadku, w którym doszło do uszkodzenia pojazdu i pozbawienia przez to poszkodowanego możliwości korzystania z własnego pojazdu przez okres potrzebny do jego naprawy, obejmuje wydatki na najem pojazdu zastępczego, które mają charakter celowy i ekonomicznie uzasadniony. Rozumieć przez to należy wydatki niezbędne do przywrócenia poszkodowanemu utraconej wskutek wypadku możliwości korzystania z pojazdu w celu sprawnego i swobodnego przemieszczania się, uchronienia poszkodowanego przed niepotrzebną stratą czasu czy niedogodnościami związanymi z korzystaniem z komunikacji publicznej. W granicach normalnego następstwa działania lub zaniechania, z którego wynikła szkoda, mieści się obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez poszkodowanego na sfinansowanie korzystania z rzeczy zastępczej zgodnego z jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem. Dalej Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że zakresem obowiązku naprawienia szkody

przez pozwanego objęte być powinny koszty poniesione na najem pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu uszkodzonego, określone według średnich stawek czynszu najmu samochodów osobowych, funkcjonujących na rynku lokalnym w okresie wynajmowania auta zastępczego przez powoda.

Pozwany nie kwestionował zasadności najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego, a jedynie wysokość dobowej stawki najmu. Sąd uznał jednak, że pozwany nie udowodnił zasadności obniżenia dobowej stawki najmu do 110 zł netto + 50% VAT. Argumentując zajęte przez siebie stanowisko w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wskazał, że informował poszkodowanego o możliwości najmu pojazdu zastępczego za swoim pośrednictwem, co przyczyniłoby się do obniżenia kosztów najmu. Pozwany wskazał, że współpracuje z firmami zajmującymi się najmem pojazdów, przez co możliwe było obniżenie kosztu najmu. W ocenie Sądu pozwany nie wykazał, aby informował poszkodowanego o tym, aby miał możliwość zorganizowania najmu pojazdu zastępczego. Należy bowiem podkreślić, że pozwany w tym zakresie ograniczył się jedynie do przedłożenia wydruku komputerowego informacji co do możliwości najmu pojazdu zastępczego za jego pośrednictwem. Jednakże, informacja ta ma charakter broszury i nie jest adresowana do konkretnego adresata. Pozwany powoływał się na to, że informacja ta została również przesłana w drodze korespondencji elektronicznej do poszkodowanego, jednak nie przedłożył żadnego dowodu świadczącego o tym. Pracownica poszkodowanego, zajmująca się likwidacją szkód w złożonych zeznaniach zaprzeczyła temu, aby taką informację dostała drogą korespondencji e-mail. Sąd dał wiarę zeznaniom I. B. jako spójnym, zupełnym, spontanicznym, i uzupełniającym się z pozostałym materiałem dowodowym. Istotnym pozostaje również czas, w jakim pozwany zgodnie z powoływanym przez siebie twierdzeniem poinformował poszkodowaną o możliwości najmu pojazdu za jego pośrednictwem – a w szczególności ustalenie czy w tym czasie poszkodowana już skorzystała z oferty powoda czy odbyło się to wcześniej. Pozwany jednak tychże okoliczności nie wykazał.

Reasumując, Sąd przyjął, że celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu trwał 6 dni przy przyjęciu dobowej stawki najmu na poziomie 150 zł netto + 50% VAT, tj. 167,25 zł. Skoro pozwany przyznał i wypłacił kwotę 735,90 zł z tytułu odszkodowania za koszty najmu pojazdu zastępczego, to powodowi należała się od pozwanego kwota 267,60 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1800 z późn. zm.). Pozwany jako strona przegrywająca winien zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu w łącznej kwocie 387 zł, w tym koszty zastępstwa procesowego w wysokości 270 zł.

Sędzia Anna Jermak